

Poznań, dnia 22 lipca 2009 r.

Instytut BioInfoBank

BioInfoBank Sp. z o.o.

ul. Limanowskiego 24A/16

60-744 Poznań

Dotyczy: MNiSW-DPN-WDS-5040-2176-3/RA/09

Prezes Rady Ministrów

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Al. J.Ch. Szucha 14, 00-582 Warszawa

**SKARGA NA DZIAŁANIE ORGANU ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ –
MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO**

Na podstawie art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000, nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) wnoszę skargę na nienależyte wykonywanie zadań przez pracowników organu administracji publicznej - Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (*dalej: MNiSzW*), naruszenie praworządności i interesu skarżącego, a także przewlekłe i biurokratyczne załatwianie sprawy. Działaniu organu i jego pracowników zarzucam w szczególności naruszenie art. 2 oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz art. 8, art. 9 oraz art. 12 Kodeksu postępowania administracyjnego.

UZASADNIENIE

Dnia 28 października 2005 roku Instytut BioInfoBank BioInfoBank Sp. z o.o. jako jednostka naukowa w rozumieniu ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz.U. z 2004 r., nr 238, poz.2390 z późn. zm.) wystąpił do MNiSzW z wnioskiem o ocenę parametryczną jednostki naukowej za lata 2001-2004 i wynikającą z niej kategoryzację jednostki. Po złożeniu wniosku Instytut BioInfoBank został przydzielony do grupy jednorodnej G9 - „Inne dziedziny ogólnotechniczne”.

Dnia 28 sierpnia 2006 r. podsekretarz stanu prof. Krzysztof Jan Kurzydłowski zatwierdził kategorie jednostek naukowych ustalone przez komisje Rady Nauki zgodnie

z zasadami określonymi w rozporządzeniu Ministra Nauki i Informatyzacji z dnia 4 sierpnia 2005 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania i rozliczania środków finansowych na naukę (Dz.U. z 2005 r., nr 161, poz.1359). Wśród ocenionych jednostek nie było Instytutu BioInfoBank. Fakt ten był o tyle niezrozumiały, że Instytut BioInfoBank przedstawił imponujący w porównaniu do pozostałych jednostek ze swojej grupy G9 dorobek naukowy udokumentowany m.in.:

- 61 szeroko cytowanymi publikacjami naukowymi w prestiżowych czasopismach międzynarodowych,
- uczestnictwem w 6 projektach Programu Ramowego Unii Europejskiej,
- zajęciem ósmej pozycji w rankingu Ośrodka Przetwarzania Informacji (OPI) pod względem efektywności naukowej jednostek w Polsce.

Zgodnie z protokołem nr 7/2006 posiedzenia Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Gospodarki Rady Nauki z dnia 30 czerwca 2006 r. zespół roboczy oceniający grupę jednorodną G9 zgłaszał pewne problemy z oceną Instytutu BioInfoBank, jednakże ostatecznie w protokole ZR9 w sprawie oceny parametrycznej jednostek naukowych grupy jednorodnej G-9 z dnia 30 czerwca 2006 r. zaproponował on kategorię 5 dla Instytutu BioInfoBank jako kategorię wyjściową dla przyszłych kategoryzacji .

Pod koniec 2006 r. przeprowadzony został audyt w Instytucie BioInfoBank kierowany przez prof. Władysława Torbicza powołującego się na polecenie podsekretarza stanu w MNiSzW, prof. Krzysztofa Kurzydłowskiego. Prof. Torbicz nie przedstawił żadnych formalnych dokumentów dotyczących samego audytu ani później jego wyników. Jedyne publicznie dostępne dokument potwierdzający powyższy audyt to protokół nr 1/2007 posiedzenia Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Gospodarki Rady Nauki 11 stycznia 2007 r. Z protokołu (strona 11) wynika, że prof. Władysław Torbicz oraz przewodniczący komisji prof. Henryk Górecki, zarzucili Instytutowi BioInfoBank jedynie brak etatowych pracowników naukowych twierdząc, iż jest to podstawowy parametr kategoryzacji jednostek naukowych.

Pomimo wielokrotnych próśb przesyłanych pocztą elektroniczną do MNiSzW o jakąkolwiek reakcję, przez prawie 3 lata od zatwierdzenia kategorii jednostek naukowych przez podsekretarza stanu prof. Krzysztofa Jana Kurzydłowskiego, Instytut BioInfoBank nie otrzymał żadnego formalnego pisma w sprawie własnej oceny parametrycznej.

W kwietniu bieżącego roku, pomimo kilkukrotnych rozmów telefonicznych z kilkoma pracownikami MNiSzW (m.in. Renatą Olbrysz z Departamentu Instrumentów Polityki Naukowej), nie udało się uzyskać jakichkolwiek informacji o stanie sprawy dotyczącej oceny

parametrycznej skarżącego i przyczynach jej niezałatwienia. Ponadto próba uzyskania informacji o zasadach dokonywania oceny parametrycznej także zakończyła się niepowodzeniem.

Z uwagi na brak jakiegokolwiek oficjalnego stanowiska MNiSzW w sprawie dokonania oceny parametrycznej skarżącego lub przyczyn jej niedokonania dnia 8 maja 2009 r. zostało złożone pismo – wezwanie organu do usunięcia naruszenia prawa i wydania decyzji w przedstawionej sprawie. Przed otrzymaniem odpowiedzi na to pismo skarżący kontaktował się parokrotnie z pracownikiem organu, który koordynował załatwienie niniejszej sprawy – Renatą Olbrysz z Departamentu Instrumentów Polityki Naukowej, gdyż okres oczekiwania na odpowiedź wydłużał się znacząco ponad czas, w którym organ był zobowiązany sprawę tą załatwić tj. niezwłocznie, nie później niż w ciągu miesiąca (art. 35 Kodeksu postępowania administracyjnego). W rozmowach tych nie zostały udzielone żadne informacje ponad te, że sprawa jest w trakcie wyjaśniania lub że pismo w końcu zostało wysłane.

W wysłanej dnia 2 lipca 2009 r. (czyli po upływie 55 dni) odpowiedzi na powyższe wezwanie do usunięcia naruszenia prawa skarżący otrzymał pismo z dnia 29 czerwca 2009 r. wyjaśniające, że ocena parametryczna jednostki nie jest przedmiotem samoistnego postępowania administracyjnego. Zdaniem organu ocena dotychczasowej działalności jednostki, określana za pomocą kategorii jednostki naukowej, jest elementem postępowania o przyznanie środków finansowych na działalność statutową; nie można więc uzyskać kategorii nie występując o przyznanie środków na podstawową działalność statutową, a skarżący z takim wnioskiem nie wystąpił. Pismem tym skarżący został jednocześnie poinformowany, że wniosek taki można złożyć do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok, na który ma być przyznana dotacja. Przedstawiona interpretacja przepisów rozporządzenia Ministra Nauki i Informatyzacji z dnia 4 sierpnia 2005 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania i rozliczania środków finansowych na naukę (Dz.U. z 2005 r., nr 161, poz.1359) oraz rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 października 2007 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na działalność statutową (Dz.U. z 2007 r., nr 205, poz. 1489) jest wysoce dyskusyjna, lecz skarżący nie posiada interesu w jej kwestionowaniu.

Jednakże skarżący, składając wniosek o ocenę parametryczną jednostki naukowej, nie został poinformowany o powyżej przedstawionym stanowisku organu i konieczności jednoczesnego złożenia wniosku o przyznanie środków na podstawową działalność statutową. Jak wynika z powołanych protokołów, problem niezłożenia tego wniosku nie został też

poruszony podczas posiedzeń Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Gospodarki Rady Nauki. Taka informacja nie została także przekazana w czasie audytu, w odpowiedzi na prośby o załatwienie sprawy kierowane drogą elektroniczną ani w żadnej rozmowie telefonicznej. Nie jest ona także zamieszczona na stronach internetowych MNiSzW, np. http://www.nauka.gov.pl/mn/index.jsp?place=Menu08&news_cat_id=469&layout=2, gdzie jest podany tylko adres, na który należy przysyłać wypełnione ankiety w sprawie dokonania oceny parametrycznej, bez jakiegokolwiek wzmianki, że ankiety te należy wysyłać tylko i wyłącznie razem z wnioskiem o przyznanie środków na podstawową działalność statutową. Skarżący przez ponad trzy lata nie został poinformowany o konieczności usunięcia braków formalnych swojego wniosku, ani o przyczynach pozostawienia sprawy bez rozpoznania. Jedyna informacja, którą uzyskał wcześniej skarżący była taka, że przed wystąpieniem o przyznanie środków na podstawową działalność statutową musi zostać dokonana ocena parametryczna jednostki naukowej. Przyznana kategoria wpływa także na wysokość środków, o które można wystąpić.

Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa było rozpatrywane przez 55 dni, choć odpowiedź mogła zostać udzielona niezwłocznie, gdyż nie zostało przeprowadzenie żadne postępowanie dowodowe. Przedstawiona przez organ odpowiedź stanowi przecież tylko interpretację przepisów prawa, którą rzekomo stosował on od paru lat i która stanowiła przyczynę pozostawienia wniosku o ocenę parametryczną skarżącego za lata 2001-2004 bez rozpoznania. W świetle tego, że wniosek o przyznanie środków na podstawową działalność statutową można złożyć do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok, na który ma być przyznana dotacja, wysłanie pisma zawierającego przedstawione stanowisko organu dnia 2 lipca wydaje się być wręcz celowym działaniem organu na szkodę skarżącego. Dodatkowo, informacja o takiej interpretacji przepisów mogła zostać przekazana także w trakcie kilkukrotnych rozmów telefonicznych z osobą koordynującą załatwienie sprawy, gdyż nie wymaga ona formy pisemnej, tak aby skarżący jeszcze w tym roku mógł złożyć stosowy wniosek - jeszcze przed otrzymaniem pisma z odpowiedzią.

Zgodnie z art. 2 Konstytucji Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Natomiast art. 7 ustawy zasadniczej stanowi, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Kodeks postępowania administracyjnego zawiera zasady ogólne, którymi organ powinien się kierować przy załatwianiu spraw i które stanowią przepisy prawa powszechnie obowiązującego. I tak, zgodnie z art. 8 tego kodeksu organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w taki sposób, aby pogłębiać zaufanie obywateli do

organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli. Art. 9 stanowi natomiast, że organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. Zgodnie z art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Sprawy, które nie wymagają zbierania dowodów, informacji lub wyjaśnień, powinny być załatwione niezwłocznie.

Z przedstawionego stanu faktycznego bezspornie wynika, że w niniejszej sprawie organ nie był nawet bliski stosowania powołanych przepisów. Jeżeli nawet, zdaniem organu skarżący nie dopełnił pewnych formalności, nie uzasadnia to milczenia organu przez około 3 lata, braku udzielenia jakichkolwiek rzetelnych informacji na temat prawidłowego sposobu załatwienia sprawy oraz przewlekłego i biurokratycznego załatwiania sprawy. Organ powinien działać tak, aby ułatwić skarżącemu uzyskanie środków na jego podstawową działalność statutową, gdyż takie właśnie są jego obowiązki wynikające z przepisów prawa. Działanie, a raczej brak działania organu doprowadziło do sytuacji, w której przez 4 kolejne lata skarżący nie uzyskał żadnych środków na jego działalność statutową, choć wystarczyłoby, gdyby organ poinformował o przyczynie niezałatwienia wniosku o dokonanie oceny parametrycznej jednostki, tak by skarżący w kolejnym roku mógł złożyć już właściwy zdaniem organu wniosek. Taki sposób postępowania organu niewątpliwie znacznie utrudnia prowadzenie działalności naukowej w Polsce, więc raczej nie do zakwestionowania jest twierdzenie, że wymaga on zdecydowanej poprawy. W związku z powyższym złożenie niniejszej skargi stało się konieczne.

Właściwość organu w sprawie załatwienie niniejszej skargi ustalono na podstawie art. 229 pkt. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego.